

نکاتی در مورد

نسخه های کرامی

مدفون در حرم (رضوی)

رحمت سیر جانی

الصادق بن علی رحمة الله عليه و يسمى الكامل لحسن ما فيه من الدعوات والاصول (النسخة؟) لابي الحسن بن ابراهيم بن محمد الزامي الهيصمى اسعد الله ...^۷ لقب هيصمى وي را مرتب با يكى از خاندان مشهور كرامية نيشابور، يعني خاندان هياصمه نشان مى دهد.^۸ شرح حال وى در کتب تراجم موجود یافت نشد، اما شرح حال فرزند وى يعني اسماعيل بن الحسن بن

۱. ر. ک: فهرست کتابخانه آستان قدس رضوی، جلد یازدهم، نوشته آقای ولایی، ص ۶۷۱-۶۷۵.

۲. در مورد کرامیه بنگرید به تحقیق مفصل ڈوزف قان اس در: مجله معارف، دوره نهم، شماره ۱، سال ۱۳۷۱، مقاله «متونی درباره کرامیه» ترجمه احمد شفیعی ها. همچنین برخی نکات پراکنده دیگر که از نظر قان اس به دور مانده است توسط راقم همین سطور در مقاله ای با عنوان «پژوهشی در مورد کرامیه» در مجله هفت آسمان، شماره دوم، سال ۱۳۷۸ به چاپ رسیده است.

۳. مقدمات کتاب التعلیم، مسعود بن شیبہ بن الحسین السندي، تحقیق: محمد عبدالرشید التعمانی، حیدرآباد، ۱۳۸۴، ص ۲۰۵.

۴. يكى از مهم ترین این آثار کتاب العباني لنظم المعاني، نوشته فقيه کرامي ابو محمد احمد بن محمد بن على عاصمي (زنده به سال ۴۲۵) مى باشد. آنچه که امروز از اين تفسير در دست داريم تها يك مقدمه و تفسير قرآن تا سوره احزاب است. مقدمه اين کتاب را آرتور جفری تصحیح کرده و به چاپ رسانده است. اين کتاب همچنین بخش های از يك تفسیر کرامي دیگر به نام «فيه ما فيه» نوشته فقيه کرامي ابو سهل محمد بن محمد بن على الطالقاني الانماري را در بر دارد. بنگرید به: مقدمتان في علم القرآن، قاهره ۱۹۵۴، ۸، ۱۰، ۱۲، ۱۳، ۱۶-۱۷، ۲۰، ۲۲، ۴۹، ۵۱، ۵۳، ۲۴۵، ۲۲۵، ۵۳.

۵. به عنوان مثال بنگرید به: ترجمة سواد الاعظم، ص ۱۸۸ و مقاله «پژوهشی در مورد کرامیه»، ص ۱۲۵-۱۲۶، فان اس، همان، ص ۴۷. سید مرتضی نیز در عبارتی کلى به اهل خراسان اشاره کرده و آثار او به معروف بودن انحراف از اهل بیت یاد مى کند. بنگرید به: رسائل الشریف المرتضی، ج ۲ ص ۲۵۳. گرچه از منابع موجود اين گونه بر مى آيد که مسئله ناشی از انکار برخی فضائل است والا کرامیه همانند دیگر اهل سنت نسبت به اهل بیت ارادتمند بوده اند.

۶. در مورد مدارس کرامیه نيشابور از وجود سه مدرسه دیگر اطلاع داريم. بنگرید به: منتخب من السیاق، تلخیص صریفی، رقم های ۱۶۵، ۸۴۶ و منتخب من السیاق. (تلخیص توسط فردی نامشخص است که توسط آقای محمد کاظم محمودی، به زودی به چاپ خواهد رسید، رقم ۱۸۵۶). با تشکر از آقای محمودی که امکان استفاده از متن تصحیح شده را برای این جانب فراهم آورده است.

۷. صحیفة سجادیه، تصحیح آقای کاظم مدیر شانه چی، ۱۳۷۱، ص ۴۰. کتابت نسخه در سال ۴۱۶ توسط خود الهیصمی مى باشد.

۸. در مورد این خاندان بنگرید به: قان اس، پیشین، ص ۷۴-۸۳.

در يكى از مراحل بازسازی حرم مطهر رضوی، صندوقچه ای پیدا شد که حاوی چند نسخه خطی بود.^۱ اهمیت این نسخه های خطی، همان گونه که خواهد آمد، در تعلق آنها به يكى از مدارس فرقه کرامیه نيشابور مى باشد.^۲ فرقه کرامیه، پیروان ابو عبد الله محمد بن کرام (۲۵۵ م) عابد و زاهد حنفی مذهب است. این فرقه روزگاری دراز در خراسان به حیات خود ادامه داد و در منابع از حیات این فرقه تا اوایل قرن هشتم، مقارن با یورش مغول آگاهی های در دست است.^۳ حتفیان از نظر کلامی به چند دسته تقسیم مى شوند: نخست حتفیان ماتریدی که به نام مشهورترین فقيه ماتریدی، ابو منصور ماتریدی شناخته می شوند. دوم حتفیان معتزلی، سوم حتفیان اهل حدیث که در حقیقت کرامیان در این دسته قرار مى گیرند. برخلاف اهل حدیث در بغداد و شافعیان در خراسان، کرامیان به علوم قرآنی توجه داشته اند و آثار به جا مانده و شناخته شده از این فرقه در حال حاضر در این حوزه مى باشد.^۴ با این مقدمه کوتاه به بررسی کوتاهی در مورد نسخ یافت شده در حرم رضوی مى پردازیم.

صحیفة سجادیه

صحیفة سجادیه که مشتمل بر دعا های منسوب به سید ساجدین امام علی بن الحسین (ع) است، يكى از کتاب های مورد توجه شیعیان در طول تاریخ مى باشد. با وجودی که منابع، کرامیان را معاندان سر سخت اهل بیت معرفی مى کنند,^۵ يكى از نسخه های یافت شده، صحیفة سجادیه ای مى باشد که وقف يكى از مدارس کرامیه در نيشابور بوده است.^۶ در آغاز نسخه آمده است: وجاء في ظهرة الورقة الأولى من الصحيفة، كتاب في الدعوات من قبل على بن الحسين جد جعفر بن محمد

جريدة فیه آیات الرُّفِیْةِ وَالْحَرَزِ

این رسالت کوتاه در آخر کتاب فی قوارع القرآن چاپ شده است.^{۲۱}
برخی روایات از ابو محمد حامد بن احمد طحیری نقل شده است.

فضائل شهر رجب

این رسالت در آخر کتاب شواعد التنزیل، نوشته حاکم حسکانی به
چاپ رسیده است.^{۲۲} رسالت ای است کوتاه در مورد فضائل
اعمال ماه رجب که حاکم حسکانی آن را به خواهش حامد بن
جعفر نگاشته است.

با مشخص شدن اهمیت این نسخه‌ها جای آن دارد تا اگر
اطلاعات دیگری در مورد این مجموعه وجود دارد، متصدیان
محترم کتابخانه آستان قدس رضوی یا افراد مطلع دیگر آنها را
جهت اطلاع محققان منتشر کنند.

۹. منتخب من السیاق، رقم ۲۲۷. همچنین بگردید به: فان اس، پیشین، ص ۷۶.
۱۰. وی یکی از فقهای کرامی نیشابور است. ازوی کتابی به نام الاضاح بر
جای مانده است که در علوم قرآنی می‌باشد. بر اساس یگانه نسخه
خطی (قراءات القراء المعروفيين، تحقیق احمد نصیف الجنابی،
الرساله، بیروت، ۱۴۰۵، بر اساس نسخه خطی دارالکتب، کتب
خانسی، استانبول، رقم ۷۱۲۵۰ A) بخشی به عنوان قراء القراء
المعروفین به چاپ رسیده است. وی در سال ۴۷۰ درگذشت و ابوبکر
بن حامد بر وی نماز گزارد و در مقبره باب معمر دفن گردید.

۱۱. حامد بن احمد بن جعفر بن سطام، ابو محمد طحیری، از کبار اصحاب
ابوعبدالله محمد بن کرام می‌باشد. وی همنشین فقیه بر جسته کرامی
مهدی بن محمد بود. ر.ک: منتخب من السیاق، رقم ۶۳۸.

۱۲. ر.ک: مقدمه آقای شانه چی بر صحیفة سجادیه، ص ۴۱. در مورد
حامدی می‌توان گفت که وی نیز یکی از فقهای کرامی نیشابور می‌باشد و
در علم قرائت فرد بر جسته ای بوده است. وی در سال ۵۱۰ درگذشت و
در مقبره باب معمر دفن گردید. ر.ک: منتخب من السیاق، رقم ۱۲۳۱.

۱۳. در مورد محمد آبادی، صریفینی نوشته است: وی از اصحاب
ابوعبدالله محمد بن کرام می‌باشد و از طرف مادر از اقوام فاطمه دختر
دقائق می‌باشد. ر.ک: منتخب من السیاق، رقم ۱۵۲۲.

۱۴. این کتاب توسط آقای قاسم نوری تصحیح و توسط انتشارات آستان
قدس رضوی به چاپ رسیده است.

۱۵. منتخب من السیاق، رقم ۱۳.

۱۶. همان، رقم ۱۹.

۱۷. همان، رقم ۹۰.

۱۸. حدیثی نقل شده است و بعد از آن اشاره شده است که تمام متن حدیث به
عینه در کتاب الملعب نوشته ابوعبدالله یاد شده است. مصحح محترم
ابوعبدالله را به اشتباه ابوعبدالله ابن البيع حاکم نیشابوری معرفی
کرده‌اند. در مورد این نقل شده بگردید به: فی قوارع القرآن، ص ۵۵.

۱۹. در مورد این فقیه کرامی با توجه به اسناد متون حدیثی موجود کرامی می‌توان
گفت که وی از شاگردان ابن کرام بوده است. ر.ک: مقاله «بیوگرافی در مورد
کرامی»، ص ۱۳۶. عبارت نقل شده از کتاب وی در قوارع، ص ۵۹، ۶۴.

۲۰. خرج له ابوعمر و بن یحییٰ اجزاء، فرقی علیه. منتخب من السیاق، رقم ۱۹.
۲۱. ص ۹۶-۹۷.

۲۲. شواعد التنزیل، ج ۲ ص ۴۹۲-۵۱۱.

ابراهیم، ابو القاسم الادیب الهیصمی موجود است و کاملاً موید
کرامی بودن او می‌باشد و از وی به عنوان یکی از اصحاب
ابوعبدالله (محمد بن کرام) یاد شده است.^۹ بعدها نسخه به
دست فقیه کرامی دیگر یعنی ابوعبدالله احمد بن عمر مشهور به
زاهد الاندرابی افتاد^{۱۰} و او نسخه را وقف مدرسه شیخ خود
حامد بن احمد بن جعفر در نیشابور نمود.^{۱۱} تمام نسخه و چند
کتاب دیگر در سال ۴۲۹ در همین مدرسه کرامی نیشابور از آغاز
تا انتهای بر جمعی از علمای کرامیه قرائت شده است. عبارت
واقف نسخه‌ها یعنی اندرابی، چنین است:

وقفه الاستاذ الامام ابوعبدالله احمد بن عمر الزاهد (الاندرابي)
على مدرسة شيخه الامام حامد بن احمد (بن جعفر بن سطام) بباب
غرره والتوليه لعمربن محمد (بن حسن) الحامدي.^{۱۲}

از علمایی که این کتاب را نزد آنان قرائت شده است،
می‌توان به برادر اندرابی، ابو القاسم عبدالله بن احمد الاندرابی،
حامد بن جعفر و ابو محمد المظفر بن سعید المحمد آبادی اشاره
کرد.^{۱۳} نسخه دیگری در این مجموعه به «رسالة في التذكير و
التأنيث» وجود دارد که کاتب آن ابوعلی حسن بن ابراهیم معرفی
شده است؛ گرچه در مورد این که مولف کتاب چه کسی
می‌باشد، در فهرست آستان قدس سخنی گفته نشده است.

فی قوارع القرآن

یکی دیگر از نسخه‌های این مجموعه کتابی با عنوان «فی قوارع
القرآن» نوشته ابو عمرو محمد بن یحییٰ (م ۴۲۷) می‌باشد.^{۱۴} به
رغم کوتاهی و اختصار، این اثر به دلیل استفاده آن از منابع مهمی
که اینک در دسترس نمی‌باشد، از اهمیت خاصی برخوردار
است. ابو عمرو بن یحییٰ روابط نزدیکی با کرامیان داشته است.
وی مدتی مُسْتَمْلِي واعظ مشهور کرامی محمد بن اسحاق بن
رحمشاذ (م ۴۲۱) در شط الوادی بوده است.^{۱۵} همچنین مطالی
رازد فقیه کرامی محمد بن اسماعیل بن ابراهیم بن
المروذن المکفوف مشهور به ابوبکر الفراء (م ۴۱۵) خوانده
است.^{۱۶} فقیه مشهور کرامی عبدالله بن محمد بن الهیصم (م
۴۶۷) از وی سمع حديث نموده است.^{۱۷} چند کتاب کرامی در
این اثر ذکر شده است: نخست کتاب المذهب نوشته ابو عبد الله
محمد بن کرام^{۱۸}، دوم کتاب عبادة يوم ولیله نوشته احمد بن
محمد بن یحییٰ السلمی الدهان^{۱۹} و دو کتاب به نام‌های فضائل
قرآن و دعوات که هر دو نوشته ابوسعید احمد بن محمد بن ابراهیم
می‌باشد و گویا ابو عمرو هر دو اثر را زند فرزند وی، یعنی ابوبکر
الفراء سمع کرده است.^{۲۰} نقل قول‌ها از ابوسعید فراوان است.
گرچه این احتمال بعید نیست که فضائل قرآن، با بی از کتاب
دعوات او باشد؛ در این صورت ما بایک کتاب رویرو هستیم.

